

Domslut

En medlemsstats lagstiftning, som den i det nationella målet aktuella, vilken vid beräkningen av arvsskatt utesluter vissa skattelättnader för den del av ett arv som utgörs av en andel i ett kapitalbolag med säte i ett tredjeland, samtidigt som dessa skattelättnader är tillämpliga på arv av en sådan andel om bolagets säte är beläget i en medlemsstat, har en avgörande inverkan på utövandet av etableringsfriheten på sätt som avses i artikel 49 FEUF och följande artiklar, eftersom andelsinnehavet ger dess innehavare möjlighet att utöva ett bestämmande inflytande över detta bolags beslut och verksamhet. Dessa bestämmelser är inte tillämpliga på en situation där andelar innehas i ett bolag med säte i ett tredjeland.

(¹) EUT C 113, 09.04.2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 19 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus — Finland) — förfarande inlett av A Oy

(Mål C-33/11) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt — Artikel 15.6 — Undantag för leveranser av flygplan som används av företag som driver flygtrafik mot betalning, huvudsakligen på internationella linjer — Leverans av flygplan till en näringsidkare som ställer dem till ett sådant företags förfogande — Begreppet ”flygtrafik mot betalning på internationella linjer” — Charterflygningar)

(2012/C 295/10)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

A Oy

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Högsta förvaltningsdomstolen — Tolkning av artikel 15.6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1) — Undantag från skattskyldighet för vissa transaktioner avseende luftfartyg som nyttjas av flygbolag vilka huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning — Fråga huruvida transaktioner av bolag som huvudsakligen driver internationell chartertrafik för företags och privatpersoners behov — Leverans av luftfartyg till en aktör som inte själv huvudsakligen driver flygtrafik på internationella linjer mot betalning, men upplåter luftfartyget för användning åt en aktör som driver sådan verksamhet

Domslut

1. Uttrycket ”flygtrafik mot betalning, huvudsakligen på internationella linjer” i artikel 15.6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/111/EEG av den 14 december 1992, ska tolkas så, att det också omfattar internationella charterflygningar för företags eller privatpersoners behov.
2. Artikel 15.6 i sjätte direktivet 77/388 ska tolkas så, att det undantag från skatteplikt som föreskrivs där även är tillämpligt på en leverans av ett flygplan till en näringsidkare som inte själv är ett ”företag som driver flygtrafik mot betalning, huvudsakligen på internationella linjer” i den bestämmelsens mening, men som förvärvar flygplanet för att det ska användas uteslutande av ett sådant företag.
3. Svaret på den andra frågan påverkas inte av de omständigheter som har nämnts av den hänskjutande domstolen, det vill säga att förvärvaren av flygplanet för övrigt övervältrar kostnaden för användningen av detta på en privatperson som innehar andelar i bolaget och som huvudsakligen använder de förvärvade flygplanen för egna kommersiella eller privata syften, med beaktande av att flygbolaget också har möjlighet att använda det för andra flygningar.

(¹) EUT C 89, 19.3.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 19 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mot Deutsche Bank AG

(Mål C-44/11) (¹)

(Direktiv 2006/112/EG — Artikel 56.1 e — Artikel 135.1 f och g — Undantag för förmögenhetsförvaltning avseende värdepapper (portföljförvaltning))

(2012/C 295/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Motpart: Deutsche Bank AG